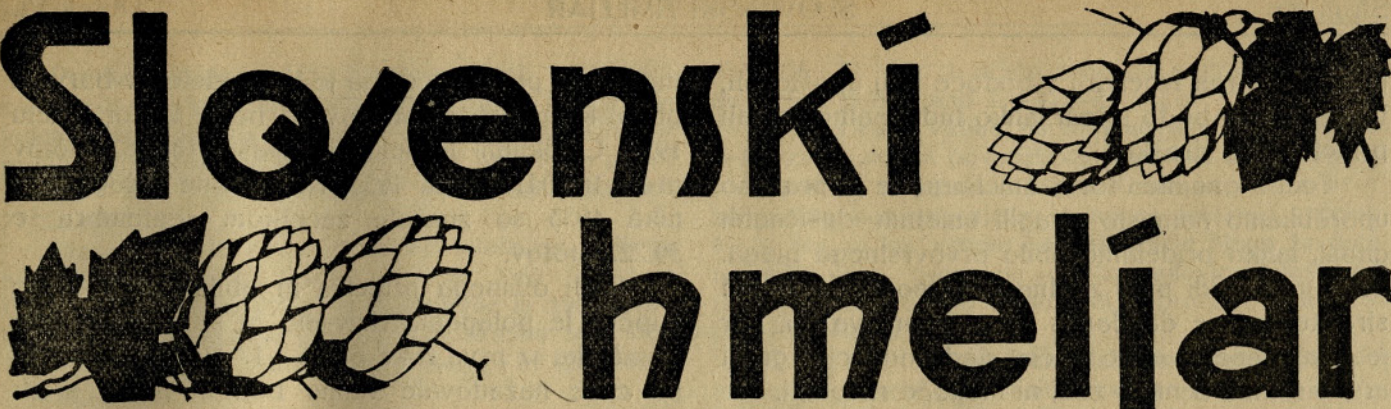


Slovenski hmeljar



Prvi slovenski strokovni list za hmeljarstvo

Izhaja štirinajstrednevno ♦ Naročnina Din 20.—, za inozemstvo Din 50.—; posamezna številka Din 2.— ♦ Uredništvo in uprava: Celje, Cankarjeva ul. 4, telefon 176

Leto VI

Celje, dne 22. novembra 1935

Štev. 23

Tudi z gnojnico

Na hmeljarski poskusni postaji v Deštnici na Češkoslovaškem preizkušajo zadnjih par let vrednost gnojnice kot gnojila za hmelj. Znano je, da vsebuje gnojnica razmeroma obilo dušika, ki ga hmeljska rastlina precej potrebuje in katerega ji nudimo pri nas večinoma v obliki čilskega solitra in zadnji čas tudi v obliki sečnine, na Češkoslovaškem pa predvsem v obliki žveplenokislega amoniaka ali pa čilskega solitra. V kolikor bi se torej izkazala gnojnica kot res v vsakem oziru primerno in uspešno dušičnato gnojilo za hmelj, bi to vsekakor znatno pocenilo pridelovalne stroške, ker je gnojnica v kmetijskem gospodarstvu takorekoč zastoj, dočim pa so umetna dušičnata gnojila kakor čilski soliter in sečnina razmeroma zelo draga, žveplenokisli amoniak, ki je sicer za hmelj najprimernejše umetno dušičnato gnojilo in se drugod v prvi vrsti uporablja, pa pri nas radi visoke uvozne carine sploh predrag, da bi mogel priti v poštev.

V Deštnici so napravili poskuse z gnojnico na po približno $\frac{1}{3}$ ha velikih poljih. Pridelek suhega hmelja je bil lani na negnojenem polju 5.41, na s superfosfatom in kalijevo soljo gnojenem 5.77, na gnojenem s superfosfatom, kalijevo soljo, žveplenokislím amoniakom in čilskim solitrom 5.42 in gnojenem s superfosfatom, kalijevo soljo in gnojnico pa 5.54 stotov. Zanimivo je, da je bil pridelek svežega hmelja največji na polju, gnojenem s superfosfatom, kalijevo soljo in gnojnico, pač pa je ta hmelj pri sušenju razmeroma več izgubil na teži kakor drugi.

Letos so poskus ponovili. Vremenske razmere so bile nekoliko drugačne kakor lani; bila je sicer suša, vendar je lani padlo zadnji čas ne-

kaj dežja, da so se kobule lahko razvile, dočim ga letos ni bilo ter so kobule ostale nerazvite in se posamezne hranilne snovi niso mogle prav uveljaviti. Gnojilo se je pred osipavanjem, s čilskim solitrom in gnojnico tik pred cvetom. In pridelalo se je na negnojenem polju 4.16, gnojenem samo z gnojnico 4.44, gnojenem le s čilskim solitrom 3.61, s kalijevo soljo in superfosfatom 3.61, s kalijevo soljo, superfosfatom in gnojnico 4.36, s kalijevo soljo, superfosfatom in žveplenokislím amoniakom 3.51 stotov.

Kakor razvidno, se letos umetna gnojila niso obnesla (suša) in se zdi celó, da so več škodovala kakor pa koristila. To pa je razumljivo, ker navedena gnojila povzročajo kisló reakcijo tal in so vsled suše pičlo vlago preveč skisala, kar nikakor ni prijalo rastlini. Izjema je bila le pri čilskem solitru, ker je takoj drugi dan, ko je bil posipan, padlo nekaj dežja ter so raztopino takoj popile drobne enoletne (rosne) koreninice. Največji pridelek pa je dalo polje, gnojeno le z gnojnico, kar dokazuje, da je tu vplivala predvsem vlaga, ki jo je rastlina najbolj pogrešala. Za gnojenje se je namreč uporabilo gnojnico, pomešano z dvakratnim delom vode.

Pri poskusu se je letos vzelo polovico manj gnojnice kakor lani, 3 l gnojnice pomešane s 6 l vode k rastlini, dočim lani še enkrat toliko. Zato pa so se lani kobule preveč bujno razvile in potem pri sušenju izgubile na teži, dočim so letos kobule s polja, gnojenega z gnojnico, vsebovale še skoro manj vode kakor druge in je zato tudi pridelek suhega hmelja s tega polja bil največji.

Verjetno bodo tudi nadaljnji poskusi z gnojnico pokazali dobre uspehe v njen prilóg. Vsekakor pa je že iz dosedanjih razvidno, da je gnojnica prav uporabno dušičnato gnojilo za hmelj in da

jo bodo morali hmeljarji v bodoče bolj upoštevati, tem bolj, ker bodo s tem lahko tudi znatno znižali pridelovalne stroške.

Tudi z gnojnico torej, hmeljarji, če jo pravilno uporabljamo namesto dragih umetnih dušičnatih gnojil, lahko pridelamo obilo prvovrstnega blaga. Pri tem pa tudi prav znatno znižamo pridelovalne stroške, kar je dandanes še posebno važno, ker je konkurenca vedno večja, nadprodukcija grozi in z visokimi cenami zdaj ni mogoče računati.

Joh. Barth & sin:

O hmelju 1934/35

(Nadaljevanje.)

Ocenjevanje pridelka po HMB pa so pivovarne močno grajale, ker je HMB premalo upoštevala slabo obiranje, nepravilno sušenje itd. ter tako blago često predobro ocenila. Po 8. januarju l.l. so bile še neprodane zaloge na razpolago poljubnemu kupcu. Kakih 1016 stotov blaga se je odstranilo s tržišča in uničilo, ker je bilo pokvarjeno. S 1. junijem 1935 je HMB povišala ceno za 10 s (21 Din), da krije stroške ležarine, obresti itd. Sicer pa je od februarja dalje bilo prav malo povpraševanja, ker so se pivovarne večinoma krile že prej. Tako so neprodane zaloge koncem junija znašale še 19.000 bal, to je okroglo 15.000 stotov.

Angleške pivovarne so se pritožile pri HMB proti dosedanjemu načinu vnovčenja, ker jim je pridelek šele 6–8 tednov po obiranju na razpolago, ker se trgovec določi termin le treh tednov in ker se sploh HMB briga le za interese hmeljarjev. Sicer pa so za leto 1935 napovedale pivovarne večjo porabo hmelja in se bo zato verjetno površina nasadov še nekoliko povečala.

Glede kakovosti se je pridelalo lani v Angliji 25% prvovrstnega, 50% srednjega in 25% slabšega hmelja.

Izvozilo se je iz Anglije v času od 1. 9. 1932 do 31. 8. 1933 okrog 12.277, od 1. 9. 1933 do 31. 8. 1934 okrog 7878 in od 1. 9. 1934 do 30. 4. 1935 okrog 8192 stotov, uvozilo pa v istem času 8268, 29.516 in 18.168 stotov.

V Ameriki (USA) se je rastlina prav dobro razvijala. Sicer se je povsod pojavila peronospora, ki pa se vsled suhega vremena ni mogla dalje širiti. V Oregonu se je pojavila tudi mozaikova bolezen, pa so okužene rastline hmeljarji takoj izkopali. Obiranje je trajalo v Oregonu in Kaliforniji od 10. 8. do 20. 9., v Washingtonu pa cel september. V Washingtonu je povzročil nekaj škode

tudi rdeči pajek, sicer pa je bil pridelek v barvi in glede kakovosti sploh povsod boljši kakor v letu 1933. Celokupni pridelek je znašal 182.762 stotov proti 181.041 v letu 1933. Neprodane zaloge letnika 1933 so znašale začetkom septembra še 39.222 stotov.

Radi obilnega pridelka in obilnih zalog se je kupčija le polagoma razvijala in se je plačevalo v začetku iz prve roke po 16–17 Din, pozneje pa so cene nazadovale vedno bolj in padle sredi decembra na 9–11 Din za kg. Tedaj je povpraševanje nekoliko oživelo in so se cene zopet dvignile na 10–13 Din, toda zanimanje je hitro zopet opešalo in cene popustile na 9–10 Din ter letos junija na 7–10 Din za kg. Preobila ponudba je slabo vplivala na razvoj cen in najbolje so odrezali tisti hmeljarji, ki so že prejšnja leta prodali blago za več let naprej po znatno višjih cenah. Sicer pa je šlo blago precej v izgubo, ker se produkcijske stroške računa na 13–17 Din za kg; samo obiranje stane 1 Din za kg. Iz druge roke se je tržil domači pridelek najprej po 24–25 Din, pozneje pa po 14–17 Din in 12–16 Din za kg. Že zacarinjen inozemski hmelj je notiral 79–105 Din za kg, vendar se je našlo le malo kupcev, ker je bilo domače blago prepoceni.

Poraba hmelja v USA je znašala v letu 1933 okrog 73.000 stotov, v letu 1934 okrog 127.022 in je za leto 1935 preračunana na 149.490 stotov; razen za pivo se rabi v USA kakih 25.000 stotov hmelja tudi za »malt syrup«, izdelovanje kvasa itd. Ker je zahteva po boljši kakovosti piva vedno večja prav tako kakor tudi medsebojna konkurenca pivovar, bo tudi uvoz inozemskega hmelja vedno večji. Za boljše pivo morajo tudi ameriške pivovarne brezpogojno vsaj deloma uporabljati žlahtni evropski hmelj.

Razno

Smichovska pivovarna v ČSR dobro nese. Prvotno so glasile delnice na 400 Kč in bile pozneje povišane na 4000 Kč. Toda kdor hoče kupiti danes to delnico, jo ne dobi več izpod 60.000 Kč. Sicer pa ni čudno, če so delnice tako drage, saj so dale lani po 1300 Kč dividende in bodo letos po 1600 Kč ter se na ta račun že sedaj dobi po 1000 Kč predjema. Pa se tudi ta pivovarna stalno širi in hoče doseči produkcijo 1.000.000 hl piva letno.

Uvoz hmelja v Belgijo je znašal prvih osem mesecev letošnjega leta skupno 4256 stotov (lani 5436), in sicer se je uvozilo iz Nemčije 858, Francije 544, Anglije 278, Poljske 518, Češkoslovaške 1314, Jugoslavije 498 in USA 383 stotov. Izvozilo pa se je skupno 917 stotov (lani 407), in sicer v Nemčijo 496, Francijo 23 in Češkoslovaško 91 stotov.

Produkcija piva v USA se dviga zlasti v zadnjem času vedno bolj in bo znašala v letošnjem letu predvidoma 58,500.000 hl, dočim je lani 47,970.000 hl in predlani 31,590.000 hl. Največ piva so Američani popili v letu 1914 pred nastopom prohibicije, namreč 77,220.000 hl.

Francija je uvozila v prvem letošnjem polletju skupno 4919 stotov hmelja in sicer 2583 (73%) iz Češkoslovaške, 744 (15%) iz Jugoslavije in 190 stotov iz Poljske. Izvozila pa je v isti dobi skupno 1653 stotov in sicer 561 v Nemčijo, 467 v Belgijo in 426 stotov v Ameriko.

Hmeljarska poročila

Savinjska dolina: Zadnjih štirinajst dni je bila kupčija razmeroma mirna in izkazuje tudi malo prometa. Sicer je bilo nekaj zanimanja še za vse vrste blaga vendar več povpraševanja le za cenejše drugovrstno ter tretjevrstno in slabše blago. Cene so nekoliko popustile in letošnji pridelek notira sedaj res izbrano najboljšo blago 28–30 Din, prvovrstno 25 do 27 Din, drugovrstno 18–24 Din in tretjevrstno do 17 Din za kg. Ker pa so bili zaključki zlasti za boljše blago prav redki, so cene več ali manj le nominalne. Sicer pa so še neprodane zaloge v prvi roki že prav pičle in znašajo le še kakih 1000 stotov letošnjega pridelka.

Vojvodina: Razpoloženje v kupčiji je prav mirno in je nekaj zanimanja le še za cenejše blago.

Češkoslovaška: Na hmeljskem tržišču je razpoloženje razmeroma zelo mirno in tudi prometa le malo. Cene so nekoliko oslabele in letošnji pridelek notira sedaj izbrano najboljši žateški do 60 Din, dobro srednji do 54 Din, srednji do 51 Din in slabši do 47 Din, hmelj iz Uštéka in Roudnic do 43 Din in oni iz Dube do 27 Din za kg. Splošno je nekaj več zanimanja in povpraševanja le za cenejše blago, boljše pa trenutno le semtertje najde kupca. V Žatcu je znamkovanih dosedaj nad polovico letošnjega pridelka, prodanega pa iz prve roke nad 80%, v Uštéku in Roudnici ter Dubi pa nad 90%. Računa se, da bodo tudi te pičle zaloge še našle kupca, ker so domače pivovarne še prav slabo krite.

Nemčija: Razpoloženje na hmeljskem tržišču je nadalje prav mirno in je tako kupčija iz prve kakor tudi druge roke precej zastala. Primanjkuje namreč zanimanja in povpraševanja iz inozemstva kakor tudi od domače pivovarske industrije. Za to se ugotavljajo zaloge pri producentih, trgovcih in v pivovarnah, da se potem ukrene potrebno za vnovčenje še preostalih neprodanih zalog. Med tem so cene v okviru dopustnih najnižjih in najvišjih cen nekoliko popustile in se plačuje sedaj letošnji pridelek Hallertau 71–85 Din, Hersbruck, Aischgrund, Rheinpfalz in Württemberg 60 do 66 Din, Baden 70–88 Din ter Spalt in Tettnang 97 do 103 Din za kg. Zaključna tendenca je mirna in je tudi prometa le malo, vendar pa je bilo prodanega tudi še par bal lanskega pridelka po 11 Din za kg.

Francija: Tržišče je nadalje mirno vendar tendenca razmeroma čvrsta. Tako so tudi cene ostale v glavnem nespremenjene in letošnji alzaški hmelj doseže iz prve roke do 32 Din, Burgund 20–23 Din in

Nord 16–17 Din, iz druge roke pa notira alzaški 36 do 40 Din in Burgund 32–34 Din za kg.

Poljska: Vkljub mirni tendenci je še vedno nekaj zanimanja in povpraševanja za vse vrste, vendar predvsem le za cenejše blago. Cene so ostale sicer nominalno nespremenjene in notira letošnji pridelek 8–24 Din za kg, vendar se tudi boljše blago že dobi po nižji ceni. Sicer pa je blizu polovice letošnjega pridelka že izvoženo in so tudi neprodane zaloge v prvi roki vedno bolj pičle.

Belgija: Na hmeljskem tržišču je tendenca zelo mirna in prometa prav malo. Cene so popustile in letošnji Poperinghe notira 9 Din za kg le bolj nominalno.

Anglija: Ker Hops Marketing Board še vedno ni gotova s sortiranjem prevzetega letošnjega pridelka, tudi cene še niso določene in se še ni pričelo z vnovčenjem.

Amerika: Tržišče je sicer razmeroma mirno, vendar se stalno počasi kupuje in se je zato tudi tendenca učvrstila. Tako notira sedaj letošnji pridelek domači 11–15 Din, lanski 8–11 Din in starejši 3 do 8 Din, uvoženi inozemski že zacarinjen pa letošnji 53 do 79 Din in lanski 26–53 Din za kg. Trži se iz prve roke največ letošnji Oregon po 8–9 Din ter Sonoma po 11 Din za kg. Iz druge roke je najboljšo blago težko dobiti izpod 15 Din za kg. Obče je zaključna tendenca mirna, vendar čvrsta.

Splošno se je kupčija povsod umirila ter je zanimanje in povpraševanje sploh zaenkrat precej ponehalo.

Najvišje cene, dejansko plačane zadnji čas za 1 kg hmelja raznih provenienc so bile naslednje:

Nemčija (Tettnang)	97 Din
» (za izvoz)	43 Din
Češkoslovaška (Žatec)	60 Din
Jugoslavija (savinjski)	32 Din
Francija (alzaški)	32 Din
Poljska (wolinjski)	25 Din
Amerika (Oregon)	15 Din
» (New York)	29 Din
Belgija (Poperinghe)	9 Din

Za razvedrilo

Različno naziranje.

Mama: »Veš kaj, Aleško, spet imaš tako slabo spričevalo...«

Aleško (ji hitro seže v besedo): »Kako si čudna, mama! Učitelj mi je pa rekel, da je še predobro zame.«

Po potrebi.

Lipe pride k Bonaču.

»Svinčnik bi rad.«

»Trdega ali mehkega?«

»Trdega! Bom opomine pisal.«

Sušilnico za hmelj

popolno, 4 m², rabljeno in še dobro ohranjeno, se kupi. Točne ponudbe z navedbo cene pošljite na upravo lista.

Naročajte, čitajte, priporočajte in razširjajte prvi slovenski in prvi hmeljarško-strokovni list v državi

SLOVENSKI HMELJAR

Zbirajte in prispevajte za tiskovni sklad, da se list še bolj razmahne in mu v sezoni omogočite tudi čim več posebnih izdaj!

Kmetje, meščani, trgovci, obrtniki!

Zavarovalnica slovenskega ljudstva je le

Vzajemna zavarovalnica v Ljubljani

Zavaruje:

1. proti požaru, strelji in plinski razstrelbi: poslojpa vsake vrste, dograjena pa tudi med gradnjo, vse premičnine, pohištvo, zvonove, poljske pridelke **hmelj**, žito, krmo itd.;
2. proti razbitju in razpokii: zvonove, steklo;
3. v življenjskem oddelku: na doživetje in smrt, otroške dote, rentna in ljudska zavarovanja v vseh kombinacijah in posmrtninsko zavarovanje »KARITAS«;
4. sprejema nezgodna zavarovanja poedincev, društev, kolektivna delavska zavarovanja, potovalna zavarovanja, zavarovanja šoferjev, potnikov v avtu, zavarovanja zakonite dolžnosti jamstva v vseh oblikah, zavarovanja avtomobilov zoper poškodbo, požar in tatvino.

Za vsa pojasnila in nasvete v zavarovalnih zadevah se obračajte le na naše krajevne poverjenike po župnijah ter

v Celju

na podružnico Vzajemne zavarovalnice, palača Ljudske posojilnice, Vodnikova ulica 2, in

v Mariboru

na gosp. Franja Žebota, glavnega zastopnika Vzajemne zavarovalnice, Loška ulica šte. 10.



Sprejema hranilne vloge in jih obrestuje najbolje. Denar je pri njej naložen popolnoma varno. Za hranilne vloge jamči poleg rezervin hiš nad 5000 članov-posestnikov z vsem svojim premoženjem

Ljudska posojilnica v Celju

v novi, lastni palači

na voglu Kralja Petra ceste in Vodnikove ulice

registrovana zadruga z neomejeno zavezo